

Veterankafé 9. mars 2015 - referat

Med leder Liv på plass igjen ble møtet åpnet med ett minutts stillhet til minne om Stein, og sekretæren føyet til noen linjer av skogens dikter Hans Børli, nemlig "Hver liten ting", hentet fra samlingen av samme navn. Innimellom hadde alle sunget "Alle fugler små de er.." - en noe optimistisk tekst selv om Mars er en vårmåned.

Så fulgte det sedvanlige referatet fra siste møte, hvorpå de 21 frammøtte koste seg med Kari og Johannes kaker ved det innbydende kaffebord. Alt var perfekt, og ostekaka tok en uofisiell førsteplass. Den forsvant også ganske fort.

Liv refererte fra hovedstyret, der bl.a. renholdet ble rost. Hovedsaken var beslutningen om innkjøp av nytt kjøkken og halvårlige offentlige befaringer av klubbhuset. Innen veterangruppa ble vi enige om at renhold av premieskapet hadde vært ønskelig, helst før neste møte.

Det ble også diskutert en del omkring den aktuelle minnegaven. Noe endelig vedtak ble ikke fattet.

Svein B. viste Halvors bilder fra Nordmarka og Hakadal, og noe lignende frister til gjentakelse. Det finnes sikkert mye interessant i private skuffer og album som på samme måte kan vises - og evt. kommenteres av eierne. Før bildevisningen fikk vi også et trivelig innslag med Pers vitser.

Aktivitetsleder orienterte om Helgøyaturen 19. mai og om Stalheimturen 21- 23. august. På den første får vi selskap av 10 trivelige pensjonister fra det gamle Fellesmeieriet. For øvrig oppfordret han til fortsatt å reklamere for begge turer. Påmeldingsskjema ble på ny sendt rundt.

Anne Aabel Næsguthe var med oss denne kvelden og syntes det hadde vært hyggelig alt sammen, så hyggelig at hun etter hvert kunne tenke seg å være fast medlem.

Åresalget gikk greit, og ekstra hyggelig var det at Johanne som en av kveldens verter fikk hovedgevinsten.

Til slutt et par dypsindige fra barnemunn:

- Når man gifter seg, gir man hverandre et taushetsløfte. Hvis man ikke holder det, blir man skilt, og da må man dele på lampene og knivene, og som regel blir man ikke enige om hvem som skal ha barna. De som ikke blir enige om det, må gå til en børsmeidler. Han bestemmer at den ene skal ha barna, så får heller den andre et spisebord ekstra (Turid, 7 år)
- En misjonær er en som leser Bibelen i dørsprekken til folk (Fredrik, 9 år)
- Mannen slutter aldri å lage celler, men kommer i en slags alder han også. Den kalles panikkalderen.

Hakadal 10.3 2015

Halvor Gundersen

Sekretær